

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**REGULI PROCEDURALE
PRIVIND ÎNTREBĂRILE
PARLAMENTARE SCRISE ÎN
UNELE STATE DIN UNIUNEA
EUROPEANĂ**

material documentar

august 2026

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.
Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.
Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

Documentare și sinteză: Andra Andronic, consilier parlamentar.
Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

BELGIA.....	4
DANEMARCA.....	6
FINLANDA.....	7
FRANȚA.....	9
GERMANIA.....	11
IRLANDA	13
MAREA BRITANIE	14
NORVEGIA	16
PORTUGALIA.....	17
SPANIA.....	18
SUEDIA.....	18
CONCLUZII.....	19

Notă:

Sursa principală de documentare a prezentului studiu este reprezentată de solicitarea ECPRD nr.6484/16.06.2026 – *Întrebări parlamentare scrise (Camera Comunelor – UK)*.

De precizat: comisia de procedură a Camerei Comunelor (Regatul Unit al Marii Britanii) monitorizează promptitudinea cu care ministerele răspund la întrebările parlamentare scrise, prin intermediul unor rapoarte statistice periodice (a se vedea, spre exemplu, [ancheta sa actuală privind răspunsurile la întrebări pentru sesiunea 2024-2026](#)).

De asemenea, Comisia desfășoară periodic o anchetă privind sistemul mai larg al întrebărilor parlamentare scrise, având în vedere volumul întrebărilor adresate și impactul pe care acesta îl poate avea asupra promptitudinii și calității răspunsurilor ministeriale.

În acest context, Comisia de procedură a Camerei Comunelor a dorit să înțeleagă mai bine abordarea adoptată de alte organisme parlamentare în ceea ce privește întrebările scrise și, în special, impactul eventualelor restricții (atât formale, cât și informale) impuse depunerii acestora (sau echivalentului lor funcțional cel mai apropiat).

BELGIA

Dreptul membrilor Camerei Reprezentanților de a adresa întrebări scrise Guvernului decurge din articolul 101 din [Constituție](#), fiind reglementat și de articolul 123 al [Regulamentului Camerei Reprezentanților](#).

Potrivit acestuia din urmă, deputatul care dorește să adreseze o întrebare Guvernului trebuie să transmită textul scris către președintele Camerei (în practică, la Secretariatul Legislativ, de preferință prin e-mail¹), care, la rândul său, o transmite ministrului competent.

Răspunsul trebuie trimis președintelui Camerei în termen de cel mult douăzeci de zile lucrătoare². Președintele va păstra răspunsul exclusiv la dispoziția deputatului pe durata a zece zile lucrătoare.

La expirarea termenului mai sus menționat, întrebarea și răspunsul vor fi incluse în Buletinul de întrebări și răspunsuri care apare săptămânal pe durata sesiunii Camerei.

¹ Vezi [Instrumente parlamentare la dispoziția deputaților: întrebări și răspunsuri](#) (lb. franceză), punctul nr. 98;

² Potrivit Regulamentului, pentru întrebările adresate în perioada cuprinsă între ziua următoare celei în care Camera s-a reunit pentru ultima dată înainte de vacanța parlamentară și data de 31 august, termenul de răspuns începe abia din prima luni a lunii septembrie.

În cazul în care răspunsul nu ajunge la președintele Camerei în termen de douăzeci de zile, întrebarea va fi publicată și, la cererea deputatului, trimisă imediat comisiei permanente competente, care o va trata ca pe o întrebare orală, în conformitate cu dispozițiile articolului 127, para. 4-11.

Buletinul de întrebări și răspunsuri va indica faptul că întrebarea a fost transmisă comisiei permanente competente. Răspunsurile miniștrilor la întrebările scrise nu dau naștere la nicio replică sau dezbateri.

Secretariatul Legislativ gestionează și prelucrează manual între 50.000 și 60.000 de e-mailuri, inclusiv documentele atașate, pe durata fiecărei legislaturi. Acesta verifică admisibilitatea întrebărilor depuse în conformitate cu articolul 122 al Regulamentului Camerei (care prevede că întrebările trebuie să fie precise, succinte și limitate la ceea ce este strict necesar pentru a le înțelege fără explicații suplimentare) și le redactează.

Totodată, Secretariatul asigură traducerea, întrucât Camera Reprezentanților în Belgia este o instituție bilingvă. Întrebările scrise sunt transmise ministrului în cauză în ambele limbi.

Nu există nicio limită privind numărul de întrebări pe care le poate depune un membru al Camerei.

Menționez că în cazul în care ministerul solicitat nu răspunde în termen de 20 de zile la întrebarea scrisă, Regulamentul Camerei prevede, conform articolului 123, para. (5), următoarele:

- 1) întrebarea va fi publicată fără răspuns în „Buletinul de întrebări și răspunsuri”, disponibil și pe site-ul Camerei; prin intermediul acestei modalități se aduce la cunoștința publicului faptul că ministrul nu a furnizat un răspuns la întrebare; în presa belgiană apar în mod regulat clasamente ale miniștrilor care obțin cele mai bune, respectiv cele mai slabe rezultate în ceea ce privește răspunsurile la întrebările parlamentare scrise;
- 2) la cererea explicită a deputatului, întrebarea este transmisă imediat comisiei permanente competente; în Cameră, comisiile permanente examinează întrebările orale cel puțin o dată pe săptămână, atunci când Camera se află în sesiune.

Se menționează că deputatul care nu a primit un răspuns la întrebarea sa în termenul prevăzut de lege poate recurge la alte mecanisme tradiționale de control, precum depunerea unei interpelări care poate pune sub semnul întrebării responsabilitatea politică a ministrului în cauză.

Odată cu modificarea Regulamentului Camerei din 28 martie 2019, la articolul 123 alineatul (5) din Regulamentul Camerei a fost introdusă posibilitatea de a transforma o

întrebare scrisă într-una orală, cu scopul de a încuraja miniștrii să răspundă la întrebările scrise în termenul prevăzut.

Documentele de lucru ale Parlamentului referitoare la această modificare precizează că, având în vedere faptul că termenul stabilit nu este întotdeauna respectat, mulți deputați au ales să nu utilizeze instrumentul întrebărilor scrise și au preferat, în schimb, întrebările orale în cadrul comisiilor, unde, de regulă, se poate aștepta un răspuns în termen de două săptămâni sau chiar mai repede.

Pentru a încuraja deputații să utilizeze mai des instrumentul întrebărilor scrise, garantându-le un răspuns într-un termen rezonabil, pentru a îndemna miniștrii să respecte termenele de răspuns și pentru a evita o creștere suplimentară a numărului de întrebări orale în comisie, s-a decis că, în absența unui răspuns la o întrebare scrisă în termenul stabilit în Regulamentul Camerei, întrebarea scrisă poate fi transformată într-o întrebare orală.

Decizia de a transforma o întrebare scrisă într-una orală îi revine deputatului, ceea ce îi permite să acorde ministrului un termen suplimentar pentru a oferi un răspuns.

Cu toate acestea, modificarea Regulamentului Camerei nu a dus la schimbări fundamentale în comportamentul deputaților și/sau în modul în care Guvernul răspunde la întrebările scrise. De fapt, numărul întrebărilor scrise care sunt transformate în întrebări orale este unul limitat, întrucât acestea nu fac obiectul dezbaterilor succinte și dinamice din cadrul comisiilor, destinate de regulă întrebărilor orale.

DANEMARCA

În sistemul parlamentar danez, se pot distinge trei categorii de întrebări:

- 1) întrebările scrise adresate de comisii miniștrilor, referitoare la proiectele de lege și moțiunile aflate în dezbaterile acestora sau la chestiuni care țin de competența lor; întrebările sunt formulate întotdeauna în numele președintelui de comisie; membrii comisiei pot decide dacă numele lor trebuie făcut public sau nu; membrii care nu fac parte din comisia relevantă pot, de asemenea, să adreseze întrebări scrise, însă numele lor va fi întotdeauna făcut public;
- 2) întrebările consultative (întrebări scrise cu răspuns oral în comisie, rezervate membrilor comisiei relevante) adresate unui ministru; întrebările pot fi depuse și de către un deputat care nu este membru permanent al comisiei în cauză și care, în vederea adresării întrebării, trebuie înlocuit în comisie;
- 3) întrebările formulate în conformitate cu prevederile articolului 20 al [Regulamentului de procedură al Parlamentului Danez](#), constituie o categorie distinctă de întrebări

parlamentare; spre deosebire de întrebările adresate de către comisii, cele formulate în baza articolului 20, pot viza doar chestiuni de ordin politic și sunt întotdeauna însoțite de numele deputatului care le formulează și pot include o expunere de motive; de asemenea, deputatul este cel care decide dacă întrebarea adresată trebuie să primească un răspuns oral în plen sau unul scris.

Prioritatea întrebărilor este transmisă pe cale electronică. Cu toate acestea, deputații pot înainta întrebări prin corespondență, pe hârtie sau verbal personalului parlamentar competent.

Personalul parlamentar examinează întrebarea înainte ca aceasta să fie depusă în mod oficial. Întrebarea este redactată sau revizuită în colaborare cu deputatul care a inițiat-o, iar în cazul apariției unor incertitudini, este supusă aprobării acestuia.

De asemenea, personalul se asigură că întrebările depuse sunt adresate ministrului competent și sunt formulate în conformitate cu Regulamentul și practica parlamentară.

Nu există limite privind numărul de întrebări care pot fi depuse de un membru al parlamentului sau de către un grup parlamentar.

Termenul de răspuns variază în funcție de tipul întrebărilor: maximum patru săptămâni pentru cele adresate în scris de către comisii, precum și pentru cele care fac obiectul consultărilor, respectiv șase zile lucrătoare (depuse cel târziu joia și cu termen de răspuns în plen în următoarea miercuri) pentru întrebările adresate în conformitate cu articolul 20 al Regulamentului.

Personalul parlamentar verifică dacă miniștrii respectă termenele aplicabile și trimite notificări ministerelor atunci când răspunsurile sunt întârziate. În plus, Comisia de regulament primește statistici trimestriale privind termenele de răspuns, care oferă o imagine de ansamblu asupra performanței fiecărui ministru în ceea ce privește răspunsurile la întrebările adresate comisiilor, atât în cazul întrebărilor cu răspuns scris, cât și al celor formulate în temeiul articolului 20.

Raportul este publicat pe site-ul web al Parlamentului Danemarcei.

Menționăm că, deși miniștrii nu au o obligație legală de a răspunde, practica este bine consolidată, iar nerespectarea atrage răspunderea politică.

FINLANDA

În Finlanda, un deputat poate adresa o întrebare scrisă unui membru al Guvernului pentru a obține un răspuns cu privire la o chestiune care ține de domeniul său de competență. Într-o întrebare scrisă, deputatul poate atrage atenția asupra unei nereguli sau poate solicita informații cu privire la chestiuni aflate în curs de pregătire în cadrul Guvernului

sau cu privire la starea de fapt. Întrebarea trebuie să se încadreze în sfera de competență a unui minister și poate conține o întrebare secundară. Întrebarea nu poate conține referiri la chestiuni care țin de competența Parlamentului și nici nu poate viza o persoană fizică.

Formularea unei întrebări scrise trebuie să respecte cerința prevăzută la articolul 31, alineatul (2) din [Constituția Finlandei](#), potrivit căreia un deputat trebuie să se comporte cu demnitate și decență în cadrul lucrărilor parlamentare. Alegerea cuvintelor nu trebuie să fie inadecvată, contrară normelor acceptate de bun-simț sau jignitoare.

O întrebare scrisă poate fi formulată și în perioada în care sesiunea parlamentară este suspendată (în vacanță).

Președintele Parlamentului transmite întrebările scrise ale deputaților către Biroul Primului Ministru. Biroul Primului Ministru identifică ministrul responsabil și transmite chestiunea către ministerul respectiv.

Întrebarea va fi publicată pe site-ul web al Parlamentului la scurt timp după ce a fost depusă, la fel ca și răspunsul, după ce acesta a fost primit. Informațiile privind răspunsurile la întrebările scrise primite de Parlament se consemnează în procesul-verbal al ședinței plenare.

Dispozițiile privind întrebările scrise sunt prevăzute la articolul 45 alineatul (1) din Constituția Finlandei și la articolul 27 din [Regulamentul de procedură al Parlamentului \(40/2000\)](#).

Un deputat poate depune o întrebare scrisă sub formă de document pe suport de hârtie, fie în format electronic, prin intermediul portalului de servicii electronice dedicat activității parlamentare, disponibil pe intranetul Parlamentului. Pentru a accelera procesarea, întrebările scrise depuse în format tipărit ar trebui trimise și prin e-mail către Biroul de documente al Secretariatului General al Parlamentului. Pentru redactarea întrebărilor scrise este disponibil un șablon standard în format *Word*.

Personalul Parlamentului nu examinează întrebările scrise înainte de depunerea acestora, cu excepția cazului în care i se solicită în mod expres acest lucru. Funcționarii vor oferi însă îndrumări cu privire la aspectele procedurale, în cazul în care un deputat solicită sfaturi în legătură cu pregătirea unei întrebări; nu există un serviciu sau o funcție oficială prin care întrebările scrise să fie redactate în numele deputaților.

În practică, odată ce o întrebare scrisă a fost depusă, aceasta este verificată pentru a se asigura că respectă cerințele formale relevante. În plus, se efectuează o revizuire ușoară a textului, în cadrul căreia sunt corectate erorile tipografice și ortografice evidente.

Nu există nicio limită privind numărul de întrebări scrise care pot fi depuse; cu toate acestea, procedura prevede posibilitatea impunerii unei astfel de limite. Având în vedere că în perioada 1996 -1999, s-a înregistrat o creștere consistentă a numărului de întrebări

depuse de către deputați (1745 în sesiunea din anul 1998), Parlamentul a decis introducerea la articolul 27 din Regulamentul de procedură a unei dispoziții, potrivit căreia *„Din motive speciale, Parlamentul poate, la propunerea Consiliului Președintelui, să decidă că fiecare deputat poate adresa doar un număr limitat de întrebări scrise în timpul unei sesiuni parlamentare sau al unei părți a sesiunii”*. Trebuie precizat că prevederile articolului 27 nu au fost exercitate niciodată, numărul de întrebări situându-se la aproximativ 500/an.

Răspunsul trebuie transmis în termen de 21 de zile de la depunerea întrebării către Guvern, fără posibilitatea unei prelungiri a termenului. Nerespectarea termenului de răspuns sau lipsa răspunsului nu constituie, în sine, un motiv de sancțiune.

Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, deputații sunt destul de clari în privința termenului limită și dezaprobă răspunsurile întârziate la întrebările scrise. Ministrul își va crea o reputație proastă dacă întârzie.

FRANȚA

Articolului 135 al [Regulamentului de procedură al Adunării Naționale](#) prevede următoarele:

„1. Deputații pot adresa întrebări scrise unui ministru. Întrebările referitoare la politica generală a Guvernului se adresează prim-ministrului.

2. Conferința președinților³ stabilește, înainte de începerea fiecărei sesiuni ordinare⁴, numărul maxim de întrebări scrise care pot fi adresate de fiecare deputat până la începerea următoarei sesiuni ordinare.

3. Întrebările scrise trebuie redactate succint și să se limiteze la elementele strict necesare pentru înțelegerea întrebării. Acestea nu trebuie să conțină nicio acuzație de natură personală la adresa unor terți menționați nominal.

4. Orice deputat care dorește să adreseze o întrebare scrisă va înainta textul președintelui Adunării, care îl va transmite Guvernului.

5. Întrebările scrise se publică în Jurnalul Oficial atât în timpul sesiunilor, cât și în afara acestora.

³ Conferința președinților este organismul responsabil cu pregătirea organizării lucrărilor și, în special, a ordinii de zi a Adunării Naționale în sesiune plenară. Aceasta se reunește la inițiativa președintelui Adunării Naționale, o dată pe săptămână. Pe lângă președinte, Conferința este alcătuită din cei șase vicepreședinți ai Adunării, cei opt președinți ai comisiilor permanente și președinții grupurilor politice. Guvernul este reprezentat de unul dintre membrii săi, de obicei ministrul pentru relația cu Parlamentul.

⁴⁴ Potrivit articolului 28 din [Constitutie](#), sesiunea ordinară „începe în prima zi lucrătoare a lunii octombrie și se încheie în ultima zi lucrătoare a lunii iunie”.

6. Răspunsurile miniștrilor trebuie publicate în termen de două luni de la publicarea întrebărilor. Acest termen nu poate fi întrerupt.

7. La expirarea termenului menționat la para.(6) Președinții grupurilor au posibilitatea de a semna anumite întrebări care au rămas fără răspuns. Semnalarea este publicată în Jurnalul Oficial. În acest caz, miniștrii sunt atunci obligați să răspundă în termen de zece zile”.

Principiul separării puterilor în stat și prevederile articolului 67 din Constituție – care stabilește principiul imunității Președintelui în exercitarea atribuțiilor sale – împiedică autorul unei întrebări scrise să pună sub semnul întrebării hotărârile președintelui Republicii. Astfel, [Serviciul responsabil cu gestionarea sesiunilor](#) îndeplinește o funcție de supraveghere, dar, mai presus de toate, oferă îndrumări privind redactarea întrebărilor.

Începând cu 2008, deputații își transmit întrebările pe cale electronică prin intermediul unui portal web specializat.

Deputații transmit și gestionează online întrebările scrise adresate membrilor Guvernului. Aplicația software gestionează, de asemenea, întrebările adresate Guvernului și întrebările orale fără dezbateri, permițând transmiterea lor în format digital către Jurnalul Oficial în vederea publicării. Răspunsurile ministeriale sunt, de asemenea, procesate integral în format digital. Întrebările scrise ale deputaților și răspunsurile miniștrilor (aprox. 10.000/sesiune) sunt publicate pe site-ul Adunării Naționale.

Întrebările scrise sunt publicate săptămânal — atât în timpul sesiunilor parlamentare, cât și în afara acestora — într-o secțiune specială a Jurnalului Oficial, care include, de asemenea, răspunsurile miniștrilor la întrebările depuse anterior. Începând cu anul 2016, această secțiune — care anterior era tipărită — este disponibilă doar în format digital, versiunea oficială putând fi consultată pe site-ul Adunării Naționale.

În principiu, răspunsurile la întrebări nu au forță juridică și nu obligă administrația, cu excepția chestiunilor fiscale, unde se consideră că acestea reflectă interpretarea legii de către administrație.

Începând cu 30 octombrie 2023, [site-ul web al Adunării Naționale](#) pune la dispoziție statistici privind răspunsurile Guvernului la întrebările scrise ale deputaților, împreună cu un clasament al ministerelor actualizat săptămânal.

Întrucât în anul 2015 parlamentarii au depus 20.066 întrebări, cu un termen mediu de răspuns care se situa la 180 de zile, în loc de cele două luni prevăzute de Regulament, s-au produs mai multe modificări procedurale cu scopul îmbunătățirii ratei de răspuns:

- publicarea listelor cu întrebările la care nu s-a răspuns în termen de două luni;

- posibilitatea deputaților de a reînnoi întrebările scrise rămase fără răspuns de mai mult de trei luni;
- instituirea procedurii „întrebărilor semnalate”, care permite liderilor grupurilor parlamentare să selecteze — pe baza unei formule de repartizare pe grupuri — 28 de întrebări care urmează să fie „semnalate” în Jurnalul Oficial, la care miniștrii se angajează să răspundă în termen de zece zile.

La data de 9 iunie 2015, Conferința președinților a stabilit la 52 numărul maxim de întrebări pe care fiecare deputat le poate depune per sesiune, cifră ulterior reconfirmată și de următoarele structuri de conducere ale Adunării Naționale.

GERMANIA

În Bundestag, atât [grupurile parlamentare](#), cât și deputații, în mod individual, pot adresa întrebări cu răspuns scris Guvernului Federal. [Regulamentul de procedură al Bundestagului german](#) reglementează diferitele tipuri de întrebări scrise, după cum urmează:

- interpelări majore (reglementate de articolul 100 și următoarele) ;
- interpelări minore (reglementate de articolul 104) ;
- întrebări scrise (reglementate de articolele 104 și 105, coroborate cu Anexa 2 la Regulamentul de procedură).

Interpelările majore pot fi depuse de un grup parlamentar sau de un număr echivalent cu 5% din deputați, solicitând Guvernului Federal să ofere clarificări cu privire la o chestiune politică considerată importantă. Răspunsul scris este dezbătut în Bundestag dacă se solicită acest lucru de către un grup parlamentar sau de către un număr echivalent de deputați.

Pe lângă interpelările majore, care în general vizează declanșarea unei dezbateri publice, există și interpelări minore, care permit solicitarea de informații în scris de la Guvernul Federal cu privire la chestiuni specifice. Și acestea trebuie să fie semnate de un grup parlamentar sau de 5% dintre deputați. Interpelările minore nu sunt dezbătute în Parlament, fiind utilizate în principal de opoziție pentru a examina activitatea Guvernului și în vederea obținerii de informații suplimentare.

Orice deputat poate adresa întrebări cu răspuns scris cu privire la teme specifice. În plus, orice deputat poate adresa întrebări Guvernului Federal în cadrul Orei întrebărilor – *Fragestunde* – (conform articolului 105, coroborat cu anexa 2 (I) – (III) la Regulamentul de procedură), care are loc în fiecare săptămână de ședințe.

Deși la aceste întrebări se prevede ca răspunsul să parvină în timpul sesiunii de întrebări, de cele mai multe ori se transmit răspunsuri în scris din cauza absenței motivate a deputaților din plen (a căror prezență este obligatorie la lucrările comisiei unde activează). În cazul în care timpul alocat se epuizează (sesiunea de întrebări este programată să dureze cel mult 45 de minute), întrebările care nu au fost abordate primesc, de asemenea, răspuns scris din partea Guvernului.

Regulamentul de procedură prevede că întrebările trebuie transmise președintelui (în practică, Secretariatului Parlamentului/Biroului responsabil). Toate întrebările sunt transmise pe cale electronică.

Interpelările majore și minore sunt transmise Secretariatului Parlamentului sub formă de documente *Word*. Se pune la dispoziție un șablon. Pentru depunerea documentelor de către grupurile parlamentare se utilizează un sistem online specific. Depunerea este însoțită de o semnătură electronică. În cazul în care interpelările sunt depuse de cel puțin 5% dintre deputați (fără implicarea grupurilor parlamentare, ceea ce se întâmplă însă rar), documentele sunt, de asemenea, depuse pe cale electronică, însă în acest caz, în scopul autorizării, sunt însoțite de o listă cu semnăturile olografe ale tuturor deputaților care le susțin.

Pentru întrebările adresate de deputați în vederea obținerii unui răspuns scris și pentru sesiunea de întrebări, în 2021 a fost introdus în Secretariatul Parlamentului un sistem electronic de depunere a întrebărilor. Sistemul este accesibil prin intermediul intranetului Bundestagului. Acest sistem digital, denumit *eFra* („*elektronisches Fragerecht*”, tradus literal „dreptul electronic de a adresa întrebări”), permite depunerea, prelucrarea și transmiterea promptă a întrebărilor către Cancelarie într-un mod eficient, sigur, modern și cu o utilizare eficientă a resurselor.

Regulamentul de procedură prevede că președintele Bundestagului (prin intermediul Secretariatului Parlamentului) trebuie să verifice admisibilitatea tuturor instrumentelor de control parlamentar.

Secretariatul include o unitate formată din trei consilieri juridici și mai mulți angajați administrativi care, în numele președintelui, verifică admisibilitatea formală și de fond a interpelărilor.

Normele aplicabile decurg din Constituție (de exemplu, protecția drepturilor fundamentale), din legi și, în special, din Regulamentul de procedură al Bundestagului german. Secretariatul verifică, de asemenea, dacă documentele respectă cerințele de formatare (accesibilitate, stilul de citare, nivelurile de titluri etc.). Aceste cerințe formale nu restricționează dreptul de a adresa întrebări; dimpotrivă, ele servesc la asigurarea exercitării efective a acestui drept.

Menționăm că orice modificări aduse formulării interpelărilor sau întrebărilor se efectuează în consultare cu deputatul sau deputații care le-au depus.

Regulamentul de procedură nu prevede nicio limită privind numărul de interpelări majore și minore. Cu toate acestea, există limite pentru întrebările individuale ale deputaților. Fiecare deputat are dreptul să adreseze Guvernului Federal până la patru întrebări scrise pe lună, cu răspuns în scris, și două întrebări pentru *Ora întrebărilor* în fiecare săptămână de ședințe. Fiecare întrebare cu răspuns în scris sau întrebare pentru Ora întrebărilor poate fi împărțită în două întrebări subsidiare.

Menționăm că din 1979 nu au mai fost operate modificări cu privire la structura dreptului parlamentar în ceea ce privește întrebările.

Regulamentul de procedură al Bundestagului nu prevede un termen limită pentru răspunsurile la interpelările majore. Cu toate acestea, dacă un grup parlamentar sau 5% dintre deputați solicită acest lucru, trebuie să aibă loc o dezbatere asupra interpelării majore în sine (nu asupra răspunsului), în cazul în care Guvernul Federal refuză să răspundă în termen de trei săptămâni sau pur și simplu refuză să răspundă.

Interpelările minore trebuie să primească un răspuns în termen de 14 zile de la transmiterea lor către Cancelarie. În practică, însă, în cazurile care implică anchete ample și/sau detaliate, se convine adesea asupra unor termene mai lungi între Guvernul Federal și deputații care au formulat întrebările.

Termenul limită pentru răspunsul la întrebările scrise individuale este de o săptămână de la primirea acestora de către Cancelarie. Și în acest caz, se convine de obicei asupra unor termene mai lungi. Pentru Ora întrebărilor, care are loc miercuri în săptămâna de ședințe, întrebările trebuie depuse până la ora 10:00 a.m. în ziua de vineri a săptămânii precedente.

Secretariatul Parlamentului oferă sprijin grupurilor parlamentare și deputaților în ceea ce privește respectarea termenelor limită. Acesta ține evidența dacă și când a fost primit un răspuns. Tot aici se depun și cererile de prelungire a termenelor limită.

IRLANDA

Membrii [Dáilului](#) (Camera inferioară) pot depune întrebări parlamentare scrise în fiecare zi de ședință. Întrebările deputaților vor fi grupate și publicate în două liste de întrebări ([Question Papers](#)) chiar și în perioada de vară. În general, miniștrii nu pot depune întrebări scrise, însă s-a înregistrat o tendință tot mai pronunțată ca anumiți miniștri de stat (miniștri adjuncți) să depună întrebări scrise.

Depunerea întrebărilor se face prin e-mail, urmând a fi înlocuită de un portal online în 2026.

Biroul pentru întrebări parlamentare prelucrează toate întrebările scrise (cu privire la respectarea normelor de procedură) înainte ca acestea să fie publicate.

Nu există nicio limită privind numărul de întrebări care pot fi depuse zilnic de către membrii Dáil-ului. Trebuie menționat că numărul întrebărilor scrise și orale a crescut substanțial în ultimii ani. Numărul total de întrebări parlamentare procesate a crescut cu 143% între 2005 și 2025 și cu 78% între 2016 și 2025.

De obicei, întrebările scrise primesc răspuns la timp; cu toate acestea, din cauza volumului mare de întrebări publicate, în ultimii ani a crescut numărul întrebărilor care primesc răspunsul cu întârziere. Respectarea termenelor este monitorizată, în general, de Biroul pentru întrebări parlamentare și de Ceann Comhairle (președintele Parlamentului).

MAREA BRITANIE

Toți deputații care nu dețin funcții guvernamentale pot adresa întrebări scrise ministerelor și altor organisme responsabile cu răspunsurile (în principal cu caracter intern).

Întrebările scrise pot fi transmise Biroului de înregistrare a întrebărilor parlamentare, moțiunilor pentru dezbatere și moțiunilor pentru care nu este stabilită o anumită dată pentru dezbatere, așa-numitele *Early Day Motions (EDMs)*, fie pe [suport de hârtie](#), fie pe cale electronică, prin intermediul [platformei MemberHub](#).

Precizăm că în cazul în care întrebările scrise sunt transmise exclusiv prin intermediul platformei MemberHub, un membru are dreptul la maximum 20 de întrebări scrise per zi de ședință. Această limită nu se aplică în timpul vacanțelor parlamentare. Limita de 20 de întrebări online pe zi de ședință este o restricție impusă de platforma MemberHub și nu o regulă procedurală oficială. Întrebările depuse online care depășesc această cotă sunt programate automat pentru următoarea zi de ședință.

În cazul întrebărilor transmise pe formatul pe hârtie, nu este prevăzută nicio limită.

Întrebările parlamentare trebuie să respecte [Normele de procedură privind forma și conținutul întrebărilor](#). Funcționarii parlamentari aparținând Biroului de înregistrare sunt responsabili de verificarea conformității întrebărilor depuse cu Regulamentul Camerei Comunelor, înainte ca acestea să fie transmise organismului competent pentru a primi un răspuns.

Menționăm că în Camera Comunelor există două tipuri de întrebări parlamentare scrise:

1. Întrebările scrise obișnuite, care nu au prevăzut un termen formal de răspuns, dar care, în mod normal, primesc un răspuns pe fond în termen de cinci până la zece zile lucrătoare. Nu există o limită formală privind depunerea acestor întrebări de către un deputat într-o anumită zi de ședință;
2. Întrebările scrise cu termen de răspuns fix trebuie să primească un răspuns până la data specificată de deputatul care le-a adresat, cu un termen minim de așteptare de trei zile (excluzând weekendurile). Potrivit articolului 22, para.(4), lit.(b) al [Regulamentului Camerei Comunelor](#), *“un deputat nu poate depune mai mult de cinci astfel de întrebări scrise într-o singură zi”*.

Cota zilnică de cinci întrebări cu termen de răspuns fix a fost recomandată de Comisia de procedură a Camerei Comunelor în iunie 2022, în cadrul [Raportului privind întrebările parlamentare](#). Astfel, se miza pe reducerea presiunii asupra ministerelor și, implicit, a numărului de răspunsuri amânate. Guvernul de atunci a fost de acord și a propus o modificare a Regulamentului de procedură pentru a pune în aplicare cota actuală, care a intrat în vigoare începând cu luna octombrie 2022.

Comisia de procedură monitorizează în permanență ratele de depunere și de răspuns la întrebările scrise și analizează în prezent impactul sistemului de întrebări scrise, având în vedere creșterea recentă și semnificativă a numărului de întrebări depuse.

După fiecare sesiune parlamentară, Comisia de procedură publică un raport care prezintă performanța fiecărui minister în ceea ce privește răspunsurile la întrebările parlamentare, fiind urmăriți doi indicatori cheie și anume:

1. Procentul de întrebări scrise obișnuite la care s-a răspuns în mod substanțial în termen de 5 zile lucrătoare (în sesiunea 2023-24, performanța a variat de la un minister la altul între 60% și 100%);
2. Procentul de întrebări cu termen de răspuns fix la care s-a răspuns în ziua stabilită (în sesiunea 2023-24, performanța a variat de la un departament guvernamental la altul între 28% și 100%).

În cazul în care timpii de răspuns ai departamentelor sunt considerați inadecvați, Comisia de procedură poate solicita miniștrilor și funcționarilor să prezinte explicații orale cu privire la performanța lor și poate formula observații în raportul de sesiune.

Menționăm că înainte de introducerea limitei zilnice privind întrebările cu termen de răspuns fix, acestea reprezentau 30% din totalul întrebărilor depuse de către deputați, procentul scăzând ulterior la 18%. Conform ultimelor rapoarte de sesiune ale Camerei, cifra a depășit în mod constant 35% în fiecare sesiune până la sfârșitul ultimei legislaturi.

Totodată, un raport recent al Bibliotecii Camerei Comunelor a indicat că, între 2024 și 2025, numărul total de întrebări scrise depuse de deputați a crescut cu 93%.

NORVEGIA

Deputatul care dorește să primească un răspuns scris la o întrebare adresată unui membru al Guvernului înregistrează întrebarea la președintele Stortingului (echivalentul președintelui Camerei). Întrebarea trebuie să fie succintă, dar poate avea și o lungime de până la 2 500 de caractere (o pagină format A4).

În practică, deputații își depun întrebările prin intermediul unui program informatic conceput special pentru grupurile parlamentare din Storting, denumit „Portalul partidelor” (*Partiportalen*). Odată depuse, întrebările vor deveni vizibile în secțiunea „Birourile de înregistrare a întrebărilor” din programul informatic al Stortingului, denumit NPOS (Noul sistem de urmărire parlamentară).

Articolul 70 al [Regulamentului](#) stabilește forma și conținutul întrebărilor cu răspuns scris. Biroului de înregistrare a întrebărilor îi revine responsabilitatea de a se asigura că întrebările depuse respectă prevederile articolului 70, prezentat în integralitate mai jos:

“Președintele transmite întrebarea membrului respectiv al Guvernului, care poate refuza să răspundă la întrebare.

În decursul unei săptămâni calendaristice, un deputat poate depune până la două întrebări la care se răspunde în scris. Întrebările la care se răspunde în scris nu pot fi depuse în luna iulie.

În termen de șase zile lucrătoare de la transmiterea întrebării de către Storting, un membru al Guvernului trebuie să prezinte un răspuns scris la întrebare președintelui Stortingului, prin intermediul administrației Stortingului sau să precizeze în scris motivul pentru care întrebarea nu va primi un răspuns în termenul stabilit și, în acest caz, când va primi un răspuns sau că nu va primi un răspuns. Ca regulă generală, răspunsul nu trebuie să depășească două pagini A4. Administrația Stortingului transmite răspunsul autorului întrebării și se asigură că întrebarea și răspunsul sunt tipărite în Raportul oficial privind lucrările Stortingului”.

Menționăm că numărul de întrebări a crescut constant, ajungând la 3.234 în sesiunea 2024-2025, față de câteva sute de întrebări depuse anual la începuturile sistemului.

PORTUGALIA

Potrivit prevederilor articolului 156, literele d) și e) din [Constituție](#), deputații au dreptul să adreseze întrebări Guvernului cu privire la orice act al acestuia sau al administrației publice și să obțină răspunsuri într-un termen rezonabil, cu excepția prevederilor legale referitoare la secretele de stat și pot solicita și obține de la Guvern sau de la organele oricărei entități publice elementele, informațiile și publicațiile oficiale pe care le consideră utile pentru exercitarea mandatului lor.

Revizuirea Regulamentului de procedură (versiune în prezent abrogată) din 2007 a permis introducerea întrebărilor scrise, care au început să fie numerotate și înregistrate într-o bază de date privind activitatea parlamentară și transmise de către președintele Parlamentului către entitățile competente.

Conform ultimei revizuiți a [Regulamentului de procedură](#), depunerea și soluționarea întrebărilor/cererilor sunt reglementate de articolul 229, care prevede, la alineatul (1), că acestea trebuie numerotate și publicate, fiind transmise de către președintele Parlamentului către Guvern și/sau administrația publică. La paragraful al 2-lea al articolului 229, se precizează că întrebările și cererile trebuie să identifice în mod clar destinatarul. La paragraful al 3-lea, se precizează că întrebările, cererile și răspunsurile, împreună cu datele relevante și termenele legale, trebuie publicate pe site-ul Parlamentului.

Guvernul și administrația publică trebuie să răspundă cu urgența cuvenită, în termen de cel mult 30 de zile (vezi prevederile articolului 229 alineatul (3)). În cazul în care nu pot răspunde în termenul stabilit, trebuie să informeze Parlamentul și să prezinte în scris justificarea corespunzătoare (articolul 229 para.(4)).

Articolul 230 prevede că întrebările și solicitările la care nu s-a răspuns în termenul prevăzut la articolul 229 para.(3) Se publică, în ordine cronologică, în Jurnalul Oficial (seria II B) și pe site-ul web al Parlamentului. Publicația trebuie să facă distincția între cazurile care intră sub incidența articolului 229 alineatul (4), însoțite de justificarea corespunzătoare, și cele la care s-a dat un răspuns după expirarea termenului.

Cea mai recentă modificare adusă Regulamentului de procedură, referitoare la întrebările scrise, a constat în introducerea unui raport privind stadiul examinării activității Guvernului legate de evaluarea obligațiilor constituționale și parlamentare cu privire la întrebările și cererile deputaților (articolul 21 alineatul (3) litera (c) punctul (ii)).

Acest raport sistematizează informațiile referitoare la toate întrebările și cererile adresate Guvernului și include grafice și tabele statistice care prezintă numărul total de întrebări și cereri adresate fiecărui minister sau secretariat de stat, precum și ratele de răspuns la acestea. În conformitate cu articolul 226 alineatul (1), în cadrul fiecărei sesiuni legislative

are loc o dezbatere cu Guvernul pentru a discuta acest raport și celelalte rapoarte menționate la articolul 21 alineatul (3) litera (c).

După introducerea acestui raport de control, s-a înregistrat o creștere a ratei de răspuns. Cu toate acestea, această rată este pur statistică; serviciul care o întocmește nu efectuează o evaluare calitativă – și, prin urmare, politică –, lucru solicitat uneori de deputați în criticile pe care le-au exprimat în cadrul dezbaterilor privind raportul de control.

SPANIA

Dreptul deputaților de a adresa întrebări este prevăzut la articolul 185 din [Regulamentul Congresului Deputaților](#).

Articolul 186 prevede că întrebările trebuie depuse în scris în atenția [Biroului Congresului](#), alcătuit din președintele Congresului, care îl prezidează, patru vicepreședinți și patru secretari. Depunerea se poate face fie online, fie în format fizic.

Biroul va examina documentul și va admite întrebarea dacă aceasta respectă dispozițiile legale. Conform secțiunii 186, nu vor fi admise întrebările care prezintă interes exclusiv pentru persoanele care le adresează sau pentru orice altă persoană fizică, precum și întrebările care implică consultanță strict juridică.

Articolul 190 prevede că răspunsul trebuie furnizat în termen de 20 de zile de la publicarea întrebărilor. Acest termen poate fi prelungit cu încă 20 de zile, la cererea motivată a Guvernului și prin hotărâre a Biroului Congresului.

În cazul în care Guvernul nu respectă termenul, președintele, la cererea inițiatorului întrebării, va dispune înscrierea întrebării pe ordinea de zi a următoarei ședințe a comisiei competente, pentru a fi tratată ca o întrebare orală.

SUEDIA

Dreptul de a adresa întrebări Guvernului este cel mai utilizat dintre toate instrumentele de control parlamentar. În fiecare an parlamentar, sunt adresate Guvernului câteva mii de întrebări.

Pe lângă depunerea întrebărilor scrise, deputații pot, de asemenea, să depună interpelări. Principala diferență între interpelări și întrebările scrise constă în faptul că interpelările primesc răspuns oral, iar după ce un ministru a răspuns la o interpelare în plen, are loc o dezbatere pe tema respectivă.

Atât întrebările scrise cât și interpelările pot fi transmise prin intermediul unui formular disponibil pe intranet. De asemenea, este posibilă transmiterea acestora în formă scrisă, însă această practică este în prezent puțin utilizată.

Toate întrebările și interpelările sunt supuse atât unei verificări lingvistice cât și unei verificări constituționale, pentru a se asigura respectarea cerințelor [Legii privind Riksdag-ul](#), înainte de a fi transmise miniștrilor.

Nu este prevăzută o limită a numărului de întrebări care pot fi depuse de către un membru al Riksdagului sau al unui grup parlamentar.

Articolul 7 al Capitolului 8 privind interpelările și întrebările adresate miniștrilor reglementează următoarele: *“O întrebare scrisă primește un răspuns scris din partea unui ministru. În cazul în care nu se transmite niciun răspuns în termenul prevăzut într-o dispoziție suplimentară, ministrul va informa administrația Riksdagului cu privire la data la care întrebarea va primi un răspuns sau va comunica faptul că nu se va da niciun răspuns”.*

Dispoziția suplimentară 8.7.1 (Termenul limită pentru răspunsurile la întrebările scrise) prevede că *“O întrebare scrisă care este depusă cel târziu joi, la ora 10.00, va primi un răspuns cel târziu miercurea următoare, la ora 12.00. În cazul în care situația de lucru a Riksdagului o impune, președintele poate decide, după consultarea liderilor de grup, ca răspunsul să fie dat în termen de paisprezece zile de la depunerea întrebării. Răspunsul scris este transmis Administrației Riksdagului, care îl înaintează deputatului care a depus întrebarea”.*

Secretariatul Camerei întocmește statistici pentru fiecare sesiune parlamentară. Aceste statistici includ numărul și proporția răspunsurilor întârziate la interpelări și întrebări scrise. Cu toate acestea, este dificil să se vorbească despre „nerespectare”, întrucât cadrul normativ permite ca răspunsurile să fie întârziate sau chiar să nu fie furnizate deloc, cu condiția ca ministrul să informeze Camera în acest sens și să precizeze motivele întârzierii sau ale lipsei unui răspuns.

Menționăm că nu au avut loc modificări majore ale normelor, cu excepția introducerii transmiterii electronice a documentelor.

CONCLUZII

Toate statele analizate raportează o creștere semnificativă a volumului de întrebări depuse în ultimii ani: Irlanda a înregistrat o creștere de 143% între 2005 și 2025, Regatul Unit de 93% doar între 2024 și 2025, iar în Norvegia numărul a ajuns la 3.234 de întrebări în sesiunea 2024-2025, față de câteva sute la începuturile sistemului. Această tendință pune presiune tot mai mare pe capacitatea ministerelor de a răspunde în termen. Ca răspuns direct la acest fenomen, *digitalizarea depunerii întrebărilor este aproape generalizată:* toate statele au introdus sau sunt în curs de a introduce depunerea electronică, prin portaluri dedicate în Franța, Norvegia și Finlanda, prin sistemul eFra în

Germania, prin platforma MemberHub în Regatul Unit, respectiv printr-un portal online anunțat pentru 2026 în Irlanda.

Termenele de răspuns diferă considerabil de la un parlament la altul. Cele mai scurte termene se regăsesc în: Norvegia (șase zile lucrătoare), Suedia (o săptămână) și Germania, unde întrebările individuale ale deputaților trebuie să primească răspuns în termen de o săptămână de la primire. Termene medii de aproximativ trei săptămâni sunt aplicate în Belgia, Finlanda și Spania. Portugalia prevede 30 de zile, iar Franța are termenul cel mai lung dintre statele analizate — două luni —, deși în practică s-a ajuns, la un moment dat, la o medie de 180 de zile, situație ce a determinat o serie de reforme procedurale.

În ceea ce privește întârzierile, *majoritatea sistemelor analizate nu prevăd sancțiuni legale directe pentru miniștrii care nu respectă termenul de răspuns.* În schimb, se utilizează mijloace de transparență și presiune publică: publicarea listelor sau a clasamentelor cu întrebările rămase fără răspuns (Belgia, Franța, Regatul Unit, Portugalia), posibilitatea transformării întrebării scrise într-o întrebare orală, care redă deputatului inițiativa (Belgia, Spania), rapoarte statistice periodice întocmite de comisiile de procedură (Regatul Unit, Danemarca, Portugalia, Suedia), precum și răspunderea politică informală, bazată pe reputația ministrului (Danemarca, Finlanda).

Limitarea numărului de întrebări rămâne o soluție adoptată doar parțial. Puține state impun un plafon explicit: Germania permite patru întrebări scrise pe lună, plus două pentru Ora întrebărilor în fiecare săptămână, însă această limită se aplică exclusiv întrebărilor individuale ale deputaților, nu și interpelărilor majore sau minore, pentru care nu există nicio restricție numerică. Franța a stabilit, din 2015, un plafon de 52 de întrebări pe sesiune; Regatul Unit limitează la 20 de întrebări pe zi depuse online și la cinci pe zi întrebările cu termen de răspuns fix; Finlanda are o prevedere legală în acest sens, care însă nu a fost aplicată niciodată. În majoritatea celorlalte state — Belgia, Danemarca, Irlanda, Norvegia, Suedia — nu există nicio limită, sistemele preferând alte forme de gestionare a volumului de întrebări.

Un alt element comun tuturor parlamentelor analizate este verificarea admisibilității întrebărilor înainte de transmiterea către Guvern: în toate statele există un serviciu sau un secretariat parlamentar care se asigură că întrebările respectă cerințele de formă și de conținut prevăzute de regulament — claritate, absența acuzațiilor personale, respectarea competenței ministeriale. Această funcție de filtrare este considerată o garanție a calității și a eficienței sistemului, nu o restrângere a dreptului deputaților de a adresa întrebări.

Nu în ultimul rând, *reformele recente converg spre o mai mare transparență a performanței ministeriale.* Franța publică, din 2023, un clasament săptămânal al ministerelor; Regatul Unit urmărește doi indicatori-cheie în rapoartele de sesiune;

Portugalia elaborează un raport anual însoțit de grafice statistice; Danemarca publică statistici trimestriale.

În concluzie, materialul documentar realizat în baza solicitării ECPRD arată că în fața creșterii constante a volumului de întrebări parlamentare scrise, parlamentele europene preferă, în general, *soluții bazate pe transparență* — publicarea întârzierilor, clasamente, rapoarte periodice de performanță — *în locul unor limitări stricte ale dreptului de a adresa întrebări*. Plafonarea numărului de întrebări, acolo unde există, reprezintă mai degrabă excepția decât regula și este, de cele mai multe ori, rezultatul unor negocieri punctuale determinate de creșteri semnificative ale volumului de întrebări, așa cum este cazul în Franța și în Regatul Unit al Marii Britanii.